



Marjan Verč, LJUBLJANSKI ZMAJ, 2024

Vljudno vabljeni na skupinsko razstavo fotografij
članov Fotokluba Ljubljana

MOJA LJUBLJANA

Gregor Čuk, Igor Debevec, Oskar Karel Dolenc, Barbara Gregurič Silič, Vanjo Grobljar, Željko Gudžulić, Primož Hieng, Dragutin Horvat, Miroslav Ilić, Aleš Klabus, Janez Korošin, Janez Kukec Mezek, Klemen Kunaver, Drago Metljak, Edo Potočnik, Silva Predalič, Alja Pregl, Tatjana Pregl Kobe, Tatjana Rodošek, Stanislav Sivec, Maja Špendal, Matija Urbas, Tomaž Velechovsky, Marjan Verč, Virginia Vrecl, Tomaž Zajc, Borut Zupančič

Zgodovinski atrij Mestne hiše, Mestni trg 1, Ljubljana

Odprtje razstave: **torek, 12. novembra 2024, ob 18. uri**

Razstava bo na ogled do 9. januarja 2025



Primož Hieng, STREHE, 2012

Najlepše mesto na svetu

Že od začetka delovanja Fotokluba Ljubljana posebno pozornost namenjamo sodelovanju vrhunskih mojstrov fotografije stare šole z uveljavljajočimi se fotografi, ki se na poti do tega naziva v fotografiranju še mojstrijo, in z mlajšimi, ki so jim vzor. Ker je prav v Fotoklubu Ljubljana vse od začetka delovalo največ mojstrov fotografije in je njihova dediščina opazna tudi v kvaliteti fotografij novejših članov, je koncept razstave grajen na tem dejstvu.

Fotoklub Ljubljana ni samo klub, kamor se fotografi včlanijo in v njegovem okviru razstavljajo. Mnogi se stalno srečujejo na bolj ali manj obiskanih razstavah v (morda za zunanje obiskovalce neuglednem) prostoru Šolta, kjer pa kljub utesnjenemu hodniku na stenah vsak mesec kraljujejo profesionalni izbori članov kluba. Neverjetno povezovalno ozračje se nadaljuje na tedenskih pregledih fotografij posameznikov in ocenah njihovih del ter na vsakomesečnih izzivih, ki z določeno tematiko izzovejo k aktivnemu delovanju vsakega člana, ki to želi ter tako preverja svoje znanje in izkušnje. Tudi predpriprave za razstavo Moja Ljubljana so bile zasnovane na več nivojih selekcioniranja, fotografije za razstavo so bile izbrane na osnovi umetniške izvirnosti, izpovedne raznolikosti in tehnične kvalitete.

Zasnova razstave Moja Ljubljana je dvosmerna. Izbor starejših – večinoma analognih – posnetkov starih mojstrov fotografije predstavlja esence iz zakulisja klasične vizualne kulture, ki so obenem nostalgичne in domačne, včasih tudi zloslutne, zazrte same vase in provokativne. Sodobne (ne nujno le digitalne) fotografije mesta zapolnjujejo drugi pol razstave, ki v dvogovoru kaže celostno podobo našega najlepšega mesta na svetu.

Naslov razstave ni naključen, zanj se je – na osnovi opisanih izhodišč – po premisleku odločil umetniški svet Fotokluba Ljubljana. Izbrane fotografije ne igrajo le na karto mističnosti svetlobe podob in perfektnosti kompozicij, temveč gradijo na vznemirljivem soočanju različnih pripovedi. V sodobni hiperprodukciji fotografij je težko priti do kvalitetnih fotografij, iz katerih vejejo izpovednost, tišina, spokojnost, dramatičnost, prikrit humor in niz drugih različnih kvalitet, ki omogočajo vizualno pripoved določenega motiva. Naš namen ni bil šokirati gledalce razstave, ampak pokazati različnost pogledov na naše mesto. Zato se naslov, ki se je kar sam vsilil v razmišljanje o skupni predstavitvi, vse od začetka ni spreminjal. Fotografije naj bi bile odmev notranjega klica vsakega fotografa našega kluba, ki išče odgovor na najbolj pogosta vprašanja: Kje živim? Kakšen je utrip mojega mesta? Kako diha? In kako doživljam njegovo dušo? Nekateri izmed približno štiridesetih članov se na pripovedovanje zgodb šele prilagajajo, nekateri vsrkavajo znanje že večjih fotografov in ob tem svoje zgodbe oblikujejo z občasno ali redno navzočnostjo na različnih delavnicah z različnimi mojstri fotografije in fotografi, ki so s svojimi deli znani v svetovnem merilu.

Razstava prinaša fotografije Ljubljane, ki niso zgolj podobe fizičnega prostora, temveč tudi simbol za nevidno, skrito in neizgovorjeno. Skozi objektiv raziskujemo intimne in javne obraze Ljubljane, ki največkrat niti niso spregledani, a z našimi izbranimi podobami pripovedujejo lastne zgodbe, ki se skrivajo pod površjem.



Edo Potočnik, TEKAČ, 2018

Pogledi vseh šestindvajsetih fotografov kluba so od povsod: s strani, od spodaj navzgor, od zgoraj navzdol, z različnimi tehnikami, različnimi kvalitetami fotografskih aparatov in različno močnimi objektivimi. Kar – za končno fotografsko podobo, ki jo vidi gledalec – niti ni tako pomembno. Na eni strani se pri izbranih fotografijah kaže preprostost in iskrenost, pri drugih je vrednota fotografskega izražanja nenavadno globoka izpovednost, pri tretjih izstopata iskanje drugačnosti,

nenavadnih pogledov na panoramo mesta in njegovega predmestja ter posebna pozornost na detajle. Kljub različnosti vsebinskih pristopov in pogledov skozi objektiv na raznovrstne motive pa so – pri izboru za razstavo – morale biti fotografije tudi vsebinsko in tehnično vrhunske.

Na razstavljenih fotografijah nastopajo ljudje, arhitektura in narava. Navzoči so posnetki prostorov, v katerih se srečujejo spomini starejših mojstrov fotografije in njihovi posnetki območij, ki jih več ni, s posnetki krajev in dogodkov, ki vse intenzivneje in občuteno nastajajo v sedanjosti.

Tako sestavljene podobe nasprotij ozaveščajo in vabijo k razmišljanju, so izziv za vsakega gledalca in ga nevsiljivo pritegnejo k odkrivanju našega čudovitega, najlepšega mesta na svetu. Zato je treba okoli vsake fotografije – kot je nekoč dejal John Peter Berger, angleški umetnostni kritik – ustvariti sistem žarčenja, tako da jo je mogoče gledati hkrati osebno, politično, ekonomsko, dramatično, vsakdanje in zgodovinsko.

Na podobah, ki jih šestindvajset fotografov na razstavi Moja Ljubljana povezuje z naslovom, so tako izseki iz čudežne dežele, ki kažejo prehajanje med lepim in grdim, med realnostjo in magičnostjo, ki jo lahko pričarajo svetlobe noči ali posebni trenutki dneva, ki očarljivo nadgrajujejo dejansko življenje mesta. V tem pogledu je, tako kot razstavljene fotografije, svet podoben pravljici, prizorišču intimnega vpogleda v različne prostore Ljubljane, ki tako postaja privlačno, skrivnostno in vznemirljivo povedno za vsakega gledalca.

Tatjana Pregl Kobe,

članica umetniškega sveta Fotokluba Ljubljana in kustosinja razstave



Borut Zupančič, PRAVLJIČNI GRAD, 2024